

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos LXXX. — Izdan in razposlan dne 22. decembra 1892.

(Obsega številko 226.)

226.

Razglas trgovinskega ministerstva z dne 20. decembra 1892. l.,

o domembi olajševalnih predpisov za medsebojni promet med avstrijsko-ogerskimi železnicami z ene strani in med nemškimi železnicami z druge strani gledé na pogoje v odpravo pripuščene predmete, v zmislu §. 1. poslednjega odstavka izvršitvenih določil k mednarodnemu dogovoru o tovarnem prometu po železnicah.

Spodaj stoječi, med Avstrijsko-Ogerskim in med cesarstvom nemškim domenjeni olajševalni predpisi za medsebojni promet med obojestranskimi železnicami gledé na pogoje v odpravo pripuščene predmete (§. 1., poslednji odstavek izvršitvenih določil k mednarodnemu dogovoru o tovarnem prometu po železnicah, Drž. zak. št. 186. iz leta 1892.) se s tém razglašajo.

K §. 1., številki 3. izvršitvenih določil k mednarodnemu dogovoru.

Mrliški prevozi se v medsebojni promet vzprejemajo na podstavi v bernskem dogovoru omejenega mednarodnega voznega lista ali pa na podstavi odpravnice.

O takih prevozi veljâ domének z dne 12. marca 1890. l. (Drž. zak. št. 46.).

K prilogi izvršitvenih določil k mednarodnemu dogovoru.

II.

dobí ta-le pristavek :

(Zastran raznosnih vžigal primerjaj številko XXXVI., številko 5.).

III.

dobí ta-le odstavek 2. :

(2) Pri vžigalnih klinčkih, katerih vžigalne glavice imajo v sebi zmés rumenega fosforja in klorovokislega kalija, ne sme vsebina kemijski suhe vžigalne tvarine presegati gledé fosforja 10 odstotkov, gledé klorovokislega kalija pa 40 odstotkov. Vsaki takšni pošiljlatvi mora biti priloženo po fabrikantu izdano potrdilo, da se té meje niso prekoračile.

IV.

dobí ta-le odstavek :

(Zastran drugih vžigalnih [zapalnih] vrvic primerjaj številko XXXVI., številko 3.).

VII.

dobí ta-le odstavek 3. :

(3) Pod enakimi pogoji, kakor surov ne kristaliziran žvepleni natrij, vzprejemajo se v odpravo natranov v kokes (postranski izdelek, ki se dobiva pri narejanji kotranovega olja).

X.

dobí ta-le odstavek 2.:

(2) Žvepleni ogljenec, težak največ 2 kg, se smé z drugimi brezpogojno v odpravo po železnicah pripuščenimi predmeti združevati v en tovorni kcs, ako je žvepleni ogljenec v trdno zaprtih pločevinskih posodah in je z drugo vsebino tovorca vložen v močen zaboj sè slamo, senom, otrobi, žaganjem ali drugimi rahlimi tvarinami. Tovorec se smé odpravljati samó v odprtih vozeh brez pogrinjal, in na voznem listu mora biti posebe zabeleženo, da tovorec obsega žvepleni ogljenec.

XV.

Uvodno določilo naj slove:

Za tekoče rudninske kisline vsake vrste, sosebno žvepleno kislino, vitrijolovo olje in solno kislino — razen navadne solitarjeve kisline in hudičevega olja (gledé teh primerjaj št. LIV.) in rudeče kadeče se solitarjeve kisline (gledé té primerjaj št. XVII.) — veljajo nasledna določila.

Na konci je pristaviti te-le odstavke:

(4) Rudninske kisline se jemljó, če posamezni enemu voznemu listu pripadajoči kosi niso nad 75 kg teški, po resnični teži, in voznina se računi po nji. Kadar se pod enim voznim listom pošilja eden ali več kosov črez 75 kg teže, smé železnična uprava zahtevati plačilo voznine za 2000 kg, tudi če skupna množina ne dosega 2000 kg. A ta pravica ne veljá, ako se tovorcu, ki se je vzprejel kot največ 75 kg težak, še le pozneje najde večja teža. Nakladanje in razkladanje pošiljatev, pri katerih je tudi samo en tovorec črez 75 kg težak, mora oskrbeti pošiljač, oziroma prejemnik. Železnica nima dolžnosti, gledé omenjenih kosov udajati se zahtevom, za drugo blago dopuščenim.

(5) Kadar prejemnik takih pošiljatev ne odloži z voza in spravi v stran v 3 dnéh po prihodu na prejemni postaji, oziroma po priznanilu prihoda, tedaj ima železnična uprava pravico, pošiljatve po določilih §. 70., odstavek 2. ^{v obratnem pravilniku} v prometnem redu oddati v skladovnico ali pa izročiti speditêrju. Ako se to ne more, smé pošiljatve brez vseh drugih formalnosti prodati.

XVI.

V odstavku (1) je na konci pristaviti: „4. in 5.“.

XVIII.

V odstavku (3) je pokazati na določila pod št. XV., 2., 3., 4. in 5.

XX.

V odstavku (1) je po „reducirano“ pristaviti „v Abelovem aparatu“

in na koncu dostaviti: „(testni petrolej)“.

V številki 1. c) je za besedama „iz stekla“ vtekniti: „ali iz kamenine“.

V številki 1. bb) je poslednji stavek podati takó-le:

„Kosmata teža posameznega tovorca ne smé, ako se uporabljajo steklene posode, presegati 60 kg, ako se pak uporabljajo posode iz kamenine, 75 kg“.

XXI.

V številki 1. c) in številki 8. je za besedama „iz stekla“ vtekniti: „ali iz kamenine“.

XXII.

V številki 1. b) je za besedama „iz stekla“ vtekniti „ali iz kamenine“.

V številki 1. je za določilom bb) pristaviti: „c) v neprodušno zaprtih kotlovskih (basenskih) vozovih“.

V številki 8. je za besedama „iz stekla“ vtekniti: „ali iz kamenine“.

Na koncu je pod številko 9. dodati: „Razen tega se uporabljajo določila pod številko XV., 5.“.

XXV.

Na konci je dodati: „4. in 5.“.

XXVII.

naj slove:

(1) Droži, tekoče kakor strjene, naj se oddajajo v odpravo v posodah, ki niso neprodušno zaprte. Ako železniška uprava dovoljuje oddajo v drugih posodah, ima pravico, zahtevati od pošiljatelja, da se zaveže:

1. ne zahtevati nikakega vračila, ako bi stične železnice zavrnille take pošiljatve;

2. poravnati vsako škodo, katera bi zadela drugo blago ali pa gradivo po takem prevažanju, in to proti temu, da se mu le predloži prost račun o stroških; njegovo resničnost v vsakem oziru pri-pozna že naprej enkrat za vselej;

3. ne zahtevati nikakega vračila za poškodovanje ali pomanjkanje na posodah ali njih vsebini, ki bi nastalo vsled omenjenega prevažanja.

(2) O stisnjenih drožeh (kravajcih) se ne uporabljajo zgoraj podane omejitve prevoza.

XXVIII.

dobi to-le obliko:

(1) Žužel (saje od smolovine) in druge prašnate vrste sáj se v odpravo pripuščajo samó zapakovane v gostih ovijalih (vrečah, sodih, zabojih i. e. r.), ki so varna proti temu, da se vsebina ne praši iz njih.

(2) Ako so saje sveže žarjene, rabiti je za njih pakovanje majhne, v trajne koše zapakovane bečvice ali posode, ki so od znotraj gosto prelepljene s papirjem, platnom ali enakimi tvarinami.

(3) Iz voznega lista mora biti razvidno, ali so saje sveže žarjene ali ne, ker sicer se ž njimi postopa kakor sè sveže žarjenimi.

V št. XXXV.

je za besedami „vštevši do“ in dotično številko vselej pristaviti: „in pa pod LI. in LIV.“

Za št. XXXV.

je dodati nastopne predpise:

XXXVI.

1. Gotove smodnikove patrone za ročno strelno orožje (zastran kovinskih patron itd. glej št. XXXVII.);

2. Ognjarski predmeti, kolikor ne obsegajo tvarin, ki so po §. 1., številki 4. izvršitvenih določil k mednarodnemu dogovoru o tovarnem prometu po železnicah sploh izključene od odprave (zastran ognjarskih predmetov iz móčnega smodnika glej XXXVIII. in zastran bengalskih šelakovih preparatov št. XLII.);

3. Vžigalne vrvce, izvzemši varnostne zapalnike (zastran teh glej št. IV. priloge 1. k mednarodnemu dogovoru o tovarnem prometu po železnicah);

4. Nitroceluloze, sešobno strelni bombaž (tudi cotton-powder), kolodijeva volna in piropapir, ako imajo té tvarine vsaj 20 odstotkov vode v sebi, nadalje patrone iz tlačnega strelnega bombaža s parafinovo povlako (zastran tlačnega strelnega bombaža s 15 in več odstotkov vode in zastran strelnega bombaža v kos-

muljah, kakor tudi zastran kolodijeve volne, ako imata obá po 35 odstotkov mokrote, glej št. XXXIX. in XL.);

5. Raznosna vžigala, to je: raznosne kapice (raznosne vžigalne kapice) in podkopna vžigala, ki se spravljajo v delovanje z elektriko ali z drganjem,

ti predmeti so zavezani nastopnim določilom.

A. Zapakovanje.

K št. 1.

(1) Gotove smodnikove patrone za ročno strelno orožje (zastran kovinskih patron itd., primerjaj št. XXXVII.) je najprej po partijah zapakovati v kartone iz toge lepenke takó, da se v kartonih ne morejo premikati. Posamezne kartone je potèm trdno zapakovati, tesnó drugega poleg drugega in drugega nad drugim v dobro delane, teži vsebine primerno močne lesene zaboje ali bečve, katerim so stiki takó zadelani, da ni mogoče, da bi se kaj raztreslo, in kateri nimajo krog sebe železnih obročev ali vezí. Namesto lesenih zabojev ali bečev je moči tudi uporabljati sode, narejene iz več plasti prav močne in toge, pokoščene lepenke (takozvane amerišanske sode). Zaboji se ne smejo zabijati sè železnimi žreblji.

(2) Teža patron, v eni shranki zapakovanih, ne smé presegati 60 kg, kosmata teža shranke pak ne 90 kg.

(3) Shranke morajo imeti razločen tiskan ali šabloniran napis „Patrone za ročno strelno orožje.“

K št. 2.

(1) Ognjarske predmete je trdno zapakovati v lesene, trajne in teži vsebine primerne močne zaboje ali bečve, katerim so stiki tako zadelani, da ni mogoče, da bi se kaj raztreslo, in kateri nimajo krog sebe železnih obročev ali vezí. Namesto lesenih zabojev ali bečev je moči tudi uporabljati sode, narejene iz več plasti prav močne in toge, pokoščene lepenke, (takozvane amerišanske sode).

(2) Kosmata teža ene shranke ne smé presegati 90 kg.

(3) Shranke morajo imeti razločen tiskan ali šabloniran napis „Ognjarski predmeti“.

K št. 3.

(1) Vžigalne vrvce (izvzemši varnostne zapalnike) je zapakovati v lesene, trajne in teži

vsebine primerno močne zaboje ali bečve, katerim so stiki tako zadelani, da ni mogoče, da bi se kaj raztreslo, in kateri nimajo krog sebe železnih obročev ali vezí. Namesto lesenih zabojev ali bečev je moči uporabljati tudi sode, narejene iz več plasti prav močne in toge, pokoščene lepenke (takozvane ameriške sode).

(2) Teža v eni shranki zapakovanih vžigalnih vrvec ne sme presegati 60 *kg*, kosmata teža shranke pak ne 90 *kg*.

(3) Shranke morajo imeti razločen tiskan ali šabloniran napis „Vžigalne vrve“.

K št. 4.

(1) Nitroceluloze, sosební strelní bombaž (tudi cotton-powder), kolodijevo volno in piropapir — kolikor taki preparati niso po posebnih določilh izločeni od prevoza po železnicah — je zapakovati v lesene, trajne in teži vsebine primerne močne zaboje ali bečve, katerim so stiki tako zadelani, da ni mogoče, da bi se kaj raztreslo, in kateri nimajo krog sebe železnih obročev ali vezí. Namesto lesenih zabojev ali bečev je moči tudi uporabljati sode, narejene iz več plasti prav močne in toge, pokoščene lepenke (takozvane ameriške sode).

(2) Patrone iz tlačenege (mletega) strelnega bombaža, opremljene s parafinovo povlako, treba je s trdnim ovijalom iz papirja združiti v pakete. Te patrone kakor tudi strelni bombaž in drugačne nitroceluloze ne smejo imeti niti vžigal, niti sméjo s temi biti zapakovane v isti shranki ali v istem vozu. Strelni bombaž in pa drugačne nitroceluloze morajo biti sosebno trdno zapakovane v shranke, ki ne propuščajo vode, in to tako, da se vsebina ne more drgati ob kaj.

(3) Kosmata teža sè strelnim bombažem ali drugačno nitrocelulozo napoljenih shranek ne sme presegati 90 *kg*, kosmata teža shranke pak, obsegajoče patrone od strelnega bombaža, ne 35 *kg*.

(4) Shranke morajo po tém, kakor je njih vsebina, imeti razločen tiskan ali šabloniran napis „Strelni bombaž“ ali „Patrone od strelnega bombaža“ itd.

K št. 5.

Raznosna vžigala, to je raznosne kapice (raznosne vžigalne kapice) in podkopna

vžigala, ki se spravljajo v delovanje z elektriko ali drganjem.

a) Raznosne kapice, raznosne vžigalne kapice.

(1) Raznosne kapice (raznosne vžigalne kapice) je drugo poleg druge z odprtino navzgor v močne pločevinske shranke, katerih ne sme nobena imeti nad 100 kosov, zapakovati takó, da se posamezne kapice nikakor ne morejo premakniti ali geniti, tudi ako bi se stresnile.

(2) Prazen prostor v posameznih kapicah in med njimi je treba pri pošiljatvah na Nemško popolnoma izpolniti sè suhim žaganjem ali enako peska prosto tvarino. Pri pošiljatvah na Avstrijsko-Ogersko je treba prostor v posameznih kapicah in med njimi pustiti prazen, in oni del shranke, ki ostane po vložbi kapic še prazen, je izpolniti s kosci suhega pivnega papirja, ki je peska prost.

(3) Dno in notranjo stran pokrova teh pločevinskih shranek je pokriti s pločo od kosmine ali sukna, notranje stranske stene shranek pa s kartonskim papirjem tako, da je popolnoma nemogoče, da bi se raznosne kapice neposredno dotikale s pločevino.

2. (1) Takó napolnjene pločevinske shranke je vsako záse v ovojni papir zaviti takó, da se s tem pokrov shranke tako trdno pritisne na njeno vsebino, da ob potresanju shranke ne bode čuti šuma od rahlo vloženi razpočnih kapic.

(2) Shranke je nato zakleniti v trdno delan lesen zaboj, čegar stene so vsaj 22 *mm* debele, in sicer tako, da bodo odprti čelni konci razpočnih kapic obrnjeni proti pokrovu škatle in da, kolikor moči, ne bode otlíh prostorov med škatlami in pa med temi ter zabojnimi stenami. Samo na obsegu ene ali pa tudi več škatel vsake plasti, najbolje na obojevi steni, je, da bode odpirajoči lože izpraznil zaboj, poskrbeti za tako otlino, da bo s prsti, vtaknjanimi vanjo, lahko prijeli dotično škatlo.

(3) Ta otlina je tako, kakor nenameravane otlina v zaboji, vsled katerih bi pločevinske škatle lahko mahadrane, pomašiti s papirnimi kosci, slamo, senom ali tuljem, a te tvarine morajo biti do dobrega suhe; nato se pokrov škatle pritrudi s pocinjimi lesenimi vijaki, za katere je treba še pred polnitvijo v pokrovu in zabojevih stenah izvrtati pot.

3. (3) Ta zaboj, katerega pokrov naj vsebino takó tišči doli, da le-ta ne more mahadrati, je potem, ko se je na pokrov prilepilo podučilo, kako odpirati

zaboje z razpočnimi kopicami, vložiti v drug večji, isto tako trdno delan, in prav tako zapirajoč se lesen zaboj s pokrovom k višku.

(2) Prostor med notranjim in vnanjim zabojem mora znašati vsaj 30 mm ter biti izpolnjen s žaganjem, tuljem ali enakimi tvarinami.

4. Ko je pritrjen drugi pokrov, ki naj nepre-
mično doli tišči notranji zaboj, prilepi se isto tako na prvega omenjeno podučilo in pa listič, na katerem se beró posebno razložno besede: „Razpočne kapice — ne prevrniti“.

5. Posamezni zaboj ne smé iméti raznosnih kopic več kakor za 20 kg ter mora imeti dva močna ročaja.

6. Vozni list vsake pošiljatve mora obsegati po pošiljači in po železnici znanem kemiku izdano potrdilo, da se je pazilo predpisov, podanih spredaj pod številko 1. do 5.

Opomnja: Gori omenjeno podučilo, kako odpirati zaboje z razpočnimi kopicami, naj slóve:

„Zaboje z razpočnimi kopicami je odpirati takó, da se najprej iz pokrova vnanjega zaboja z vijakovlakom (dletom) potegnejo zacinjeni leseni vijaki, pri čemer je skrbeti, da se zaboj ne zvrne, ako bi se morebiti odpirajoči premočno opiral na zaboj.

Potem, ko se je razkril notranji zabojev pokrov, naj se tudi notranji zaboj odpré z enako previdnostjo in na enak način; nato je odstraniti vijakovlak (dletó), in pa vijake, ž njim potegnene iz zabojevih stén. V notranjem zaboji bode videti na obsegu ene ali več v papir zavitih pločevinskih shranek, v katerih so razpočne kapice, v najvišji plasti s papirnimi kosci, slamo, senom ali tuljem pomašeno otlino.

Potem ko se je previdno odvezlo mašilo iz té otlina — tú je treba najbliže ležeče shranke doli tiščati, da se ne iztrgajo z mašilom vred — naj se najprej tako razkrite shranke odstranijo previdno s konci prstov, in potem še le ostale shranke tega sklada po potrebi.

Iz vsake nadaljne plasti pločevinskih shranek je odjemanje pripraviti in izvršiti prav tako; pri tem bode dobro, poprej previdno odstraniti mašila, ki so v drugih manjših otlinah.

Posamezne pločevinske shranke naj se odpró v stran od zaloga razpočnih kopic, in kosce pivnega papirja, rabljene v izpolnitev otlín v škatlah, odstraniti je prav tako poprej, preden je moči razpočne kapice prijeti s prsti.

Drugo orodje, kakor vijakovlak (dletó, „prsna lajna“), se ne smé rabiti pri odpiranju zabojev, in tudi ne smé, kakor druge rahle (ne pritrjene) kovinske stvari, biti v neposredni bližini; sploh je ravnati z največo previdnostjo, brez sile, udarca in suvanja“.

b) Električna podkopna vžigala.

1. (1) Električna vžigala s kratkimi žicami ali trdno glavico je zapakovati kvišku postavljena v močnih pločevinskih shrankah, od katerih ne smé nobena imeti več kakor 100 kosov. Shranke je izpolniti s žaganjem ali enakimi tvarinami.

(2) Namesto pločevinskih shranek je moči rabiti tudi škatle iz močnega in togega kartona. Napolnjene shranke je zapakovati v lesen ali močan pločevinski zaboj in tega zopet v lesen vnanji zaboj. Stena notranjega zaboja ne sme znašati menj kakor 22 mm, stena vnanjega zaboja pa ne menj kakor 25 mm.

2. Električna vžigala na dolgih žicah iz gutaperče ali na lesenih palicah je združevati v pakete, zvezanih največ 10 kosov vkupe; a noben paket ne smé obsegati več kakor 100 kosov vžigal. Zapalniki morajo, menjaje se, ležati tá na tem, drugi na nasprotnem koncu paketa. Takih paketov je največ pet, katerih je vsak trdno zvezan, zavít v močan papir in z motvozom prevezan, zapakovati v lesen ali močan pločevinski zaboj, katerega je izpolniti s senom, slamo ali enakimi tvarinami. Ta zaboj je zapakovati v drug lesen vnanji zaboj, katerega stena ne smé biti menj kakor 25 mm močna.

3. V ostalem se uporabljajo spredaj stoječa določila pod a) 3. — 6.

c) Drgalni zapalniki

se morajo zapakovati takó-le:

1. Konec drgalnikove žice vsakega drgalnega zapalnika je tako prelepiti s papirjem, da sega papir čez uho drgalnikove žice.

2. Največ 50 drgalnih zapalnikov je združiti v snopič. Te snopiče je na koncu glave zapalnikov dejati v leseno volno (volín) in nató v papir, njih zavihane konce žic drgalnikov pa je najprej položiti v razvezano, nenapolnjeno in na tó v drugo z leseno volno napolnjeno papirnato kapo. Pri tem pa je natančno paziti na tó, da nikedar ne bo mogla lesena volna priti v neposredno dotiko z žicami drgalnikov, ker se s tem zabrani, da drgalnikova žica kje obvisi ali se iztrga, kadar se zapalniki jemljejo iz snopiča ali kadar se jim snema papirnata kapa.

3. Več takó pripravljenih snopičev je vložiti v enovit zaboj, čegar kosmata teža ne smé presegati 20 kg.

4. Otlina v zabojih je izpolniti prav skrbno in gosto s papirnimi odpadki ali leseno volno.

5. Zaboje sam, čegar dolgost se ravna po dolgosti drgalnih zapalnikov, mora imeti v stenah vsaj 22mm močne deske, ki ne kažejo niti pók niti lukenj od čvršev, in katere je, da se doseže potrebna trdnost, spojititi med seboj s kljukami.

6. Na pokrov in stranske stene zaboja je napósled prilepiti fabriško znamenje, obsegajoče znamko obrane.

B. Oddaja.

(1) Oddaja in odprava téh predmetov kot brzovozno blago je izključena.

(2) Kadar se prevzema kaka pošiljatev, paziti je kolikor moči na to, da jo bo od mejne postaje moči odpravljati v neposrednem stiku.

(3) Vzprejemati pošiljatve na take postaje in železnične kose, na katerih je odpravljane razpočnih predmetov izključeno, ni dovoljeno. Kadar je kaka pošiljatev namenjena za kako postajo take avstrijske ali ogerske železnice ali železnične proge, po kateri vozijo čisti blagovni vlaki samo po pripustnosti, tedaj mora pošiljatev biti adresovana prejemniku na izhodni postaji te železnice ali proge, kateri mora to pošiljatev iz kolodvorskih prostorov odstraniti brez odloga in nadalje skrbeti za vnovično oddajo po pripustnosti vlakovega prometa. Samo mokri, tlačeni strelni bombaž se smé na takih avstrijskih in ogerskih železničnih kosih, po katerih ne vozijo čisti blagovni vlaki, odpravljati z vlaki mešanci.

(4) Vozni listi ne smejo obsegati nobenih drugih predmetov. V njih obseženo oznamenilo predmeta je podčrtati z rudečo tinto. Vozni listi morajo poleg števila, vrste, znamenja in številke posod obsegati tudi kosmato težo vsake ter se morajo za nitroceluloze izdajati posebe.

(5) Taki vozni listi ne smejo imeti oznamenila „Naj ostane na kolodvoru“.

(6) Na voznem listu mora pošiljač, čegar podpis bođi uradno (po policiji ali notarji) povérován, potrditi, da svojstvo in zapakovalo predmetov, ki se pošiljajo, ustreza veljajočim predpisom.

(7) Voznino je plačati pri oddaji. S povzetkom obremenjene pošiljatve so izključene od prevoza. Tudi ni dovoljeno izrecilo o koristi, združeni s pravočasno izročbo.

C. Vozila.

(1) V odpravo se smejo rabiti samó pokriti vozovi za blago s prožnimi priredi za sunec in poteg, s trdnim, varnim ostrešjem, trdnim obojem in dobro zapirajočimi durmi, praviloma brez zavorne priprave.

(2) Vozovi za blago, v katerih štrlijo znotraj železni žreblji, vijaki, matice itd., se ne smejo uporabljati za odpravo.

(3) Duri takih voz in okna, ako bi jih kaj bilo, je imeti zaprta in zamašena. Papir se zato ne smé rabiti.

(4) Za take prevoze se ne smejo uporabljati niti vozovi, katerim so se osnice še le pred kratkim časom obnovile, niti ne taki, ki v kratkem dospó zastran pregleda v delavnico.

(5) Razpočno blago se smé medpotoma prekladati v druge železniške vozove samó tedaj, kadar je to neizogibno potrebno. Železnične uprave se morajo torej dogovoriti o tém, da se bodo take pošiljatve v istem vozu odpravljale od oddajne do namembne postaje.

D. Nakladanje.

(1) Shranke (zaboje, bečve) je treba v železniških vozovih zapakovati tako trdnó, da so varne pred drganjem, stresanjem, suvanjem, prevračanjem ali padanjem s kake više léže. Sosebno se bečve ne smejo postavljati kvišku, ampak morajo se polagati, nakladati paralelno s podložno stranjó voza in z lesenimi podstavami (tapami) pod kosmatimi odejami obvarovati pred vsakoršnim takanjem.

(2) Vozovi se smejo naložiti samó do dvéh tretjin nakladne teže. Tudi se ne sme položiti več kakor troje plasti.

(3) Samó množine do 1000 kg največ se smejo naložiti vkupe z drugim blagom in to tudi samo tedaj, kadar to blago ni lahko zapalno in se naj ne razklada prej kakor raznosne tvarine.

(4) Prepovedáno je, spravljati v vozove, naložene sè strelnim bombažem ali drugačno nitrocelulozo, ob enem tudi smodnikove patrone za ročno strelno orožje, ognjarske predmete, vžigalne vrvice ali vžigala. (Zastran mokrega tlačnega strelnega bombaža primerjaj št. XXXIX.)

E. Drugačna določila.

V ostalem je paziti:

a)

Za odpravo po avstrijskih železnicah na ostala določila v ukazu c. k. trgovinskega ministra z dné 1. julija 1880. l. (Drž. zak. št. 79.) o vravnavi prevoza razpočnih stvari po železnicah, in sicer:

kar se tiče oddaje: na §. 8., odstavek 1. in 2. in pa na §. 9., odstavek 1.;

kar se tiče vozil: na §. 17., odstavek 2. in na §. 18.;

kar se tiče nakladanja: §. 19. in §. 24., a takó, da mora pri prehodu iz Nemčije mejna postaja prilepljati modro tiskane liste, ki v vélikih črkah kažejo vsebino;

kar se tiče razredbe vlakov: na §§. 25. do 28.;

kar se tiče previdnosti na kolodvorih in med vožnjo: na §§. 29. do 32. in na §. 34., na poslednjega v toliko, da mora pri pošiljtvah iz Nemčije v njem omenjeno telegrafsko naznanilo nekíh vrst pošiljatev izročevalni postaji dajati dotična mejna postaja;

naposled kar se tiče izročevanja: na §§. 35., 36. in 37., na poslednjega ne gledé na tó, da vozni listi iz Nemčije ne obsegajo v §. 14. za notranji promet predpisanega pristavka, toda proti temu, da se pošiljatev v slučajih, ako bi se ne prevzela, nikakor ne vrne več v inozemstvu bivajočemu pošiljaču.

b)

Za odpravo po ogerskih železnicah na dotična določila v ukazu kraljevo-ogerskega ministra za javna dela in občila z dné 1. julija 1880. l.

c)

(1) Za odpravo v uvodnem določilu pod št. 1., 2., 3. in 4. navedenih stvari po nemških železnicah na ostala v prometnem redu za nemške železnice vkrenjena določila, sosebno na določila priloge B, št. XXXVI., namreč:

B. Oddaja; odstavek 8. in 9.,

C. Vozila, odstavek 6.,

D. Nakladanje, odstavek 5., 6. in 7.,

E. Previdnosti na kolodvorih in med vožnjo,

F. Določevanje vlakov in vpostavljanje z raznosnimi stvarmi naloženih vóz v vlake,

G. Spremstvo pošiljatev raznosnih stvari,

H. Priznanila vmes ležečim postajam in upravam, ki se vdeležujejo prevoza,

I. Dohod na namembni postaji in izročba pošiljatev.

(2) Zahtevano spremstvo naj se vendar pri pošiljtvah v Nemčijo daje še le od mejne postaje.

(3) Za „raznosna vžigala itd.“, navedena v uvodnem določilu pod št. 5., se ne uporabljajo predpisi pod B do I.

XXXVII.

Gotove patrone, in to:

1. kovinske patrone s tulci (kozuljami), narejenimi samó iz kovine, in

2. patrone, katerih tulci (kozulje) so samó déloma narejeni iz kovine,

odpravljajo se pod nastopnimi pogoji:

a) Pri kovinskih patronah morajo biti izstrelki (kroglje) tako trdnó spojeni s kovinskimi tulci, da ni mogoče, da bi se odločili in bi se smodnik razsul. Patrone, katerih tulci so samó déloma iz kovine, namreč iz lepenke in iz kovinskega vnanjega ali notranjega plaščeka, morajo biti take, da je vsa množina smodnika v kovinskem spodnjem delu zaprta sè zatkom ali pločico in to takó, da se smodnik ne more razsuti tudi tedaj, kadar bi se posamezne patrone zlomile nad kovinskim plaščekom.

b) Patrone je najprej po razdelkih v pločevinske shranke ali toge kartone zapakovati takó trdnó, da se v škatlah ali kartonih ne morejo premikati. Posamezne škatle ali kartone je nato vložiti tesno drugega pri drugem ali drugega nad drugim v dobro delane trdne lesene zaboje s 25 do 30 mm trdnimi stenami, in prostore, ki morda ostanejo prazni, izpolniti je z lepenko ali papirnimi odrezki ali suhim tuljem takó gosto, da je popolnoma nemogoče, da bi zaboj med vožnjo mahadral.

c) Teža patron v enem zaboji ne smé presegati 30 kg, kosmata teža enega zaboja pak ne 50 kg.

d) Zaboj se ne sme zabijati sè železnimi žreblji. Na zaboj je deti napis, ki razločno oznamenja njegovo vsebino, in pa svinčeno zaporo.

e) Pošiljač mora voznemu listu priložiti izrecilo, katero je sam podpisal in v katerem je povedano tudi znamenje plombe. To izrecilo naj slóve:

„Podpisanec izjavlja, da v voznem listu napovedana, se znamenjem . . . plombirana pošiljatev gledé na sestavo in na pakovalno ustreza dodatnim določilom pod št. XXXVII., med Nemčijo z ene strani in med Avstrijsko-Ogerskim z druge strani dogovorjenim k prilogi 1. mednarodnega dogovora o tovornem prometu po železnicah.“

XXXVIII.

Ognjarski predmeti (stvari za umetalni ogenj) iz stlačenega móčnega prahú in enakih zmesí se odpravljajo pod naslednimi pogoji:

1. Té stvari ne smejo imeti v sebi nikakih zmesí klorovokislih soli sè žveplom in solitarnokislimi solmi, dalje klorovokislega kalija in krvolužne soli, kakor tudi nikakega živosrebernega sublimata, nikakih amonovih solí katere koli vrste, nikakega cinkovega prahú in nikakega magnezijevega prahú, sploh ne tvarín, katere se z drganjem, pritiskom ali udarom ali pa celo same od sebe lahko vnamejo. Mariveč naj bodo samó iz stlačenega móčnega prahú ali iz podobnih, bistveno iz solitarja, žvepla in oglja sestojéčih zmesí isto tako stlačene narejene. Zrnatega smodnika smé posamezna stvar za umetalni ogenj v sebi imeti samo 30 gramov največ.

2. Skupna teža zmesí ognjarskih stvarí, katere so vložene v en tovorec, ne smé presežati 20 *kg*, zrnasti smodnik, kar ga je v njih, pa ne 2·5 *kg*.

3. Posamezne stvari za umetalni ogenj morajo vsaka zase biti spravljene v kartone, ovite s trdnim papirjem ali v lepenko ali v trden ovojen papir, in zažigalna mesta vsake posamezne stvari naj bodo zalepljena s papirjem ali katúnom, in to tako, da se zmesí za umetalni ogenj nikakor ne morejo prašiti. Zaboji, ki se rabijo za vkladanje, morajo biti do dobrega napolnjeni, in kaki presledki sè slamo, senom, tuljem (pezdirjem), papirnimi odstrižki in enakimi tvarinami zadelani takó, da se paketi, tudi če se potresajo, nikakor ne morejo geniti. Té izpolnilne snovi morajo biti popolnoma čiste in suhe, zato se n. p. sveže seno ali mastno pezdirje ne smé rabiti v utrjenje stvarí za umetalni ogenj. V zaboje v katerih so stvari za umetalni ogenj, ne smejo se vlagati drugi predmeti.

4. Zaboji morajo biti iz najmenj 22 *m* debelih desák dobro izdelani, stranske stene s kljukami

druga z drugo spojene, a dno in pokrov z dovolj dolgimi lesenimi vjaki pritrjena; znotraj je zaboje sè zateglim trdnim papirjem popolnoma prelepiti. Vnanje stene zabojev morajo biti popolnoma proste kakih držečih se zmesí ali zmesnih skorjic stvarí za umetalni ogenj. Prostornina enega zaboja ne smé presežati 1·2 kubičnega metra, kosmata teža pak 75 *kg*. Od zunaj je zaboje opraviti z razločnim napisom: „Stvari za umetalni ogenj iz móčnega prahú“ in z imenom pošiljača. Tudi je pošiljatev opraviti z napovedbo posameznih vrst stvarí za umetalni ogenj, n. pr. rakete, ognjena kolesa, salonski umetalni ogenj i. t.

5. Vsaki pošiljati mora pošiljač priložiti uradno (po policiji ali notarji) poverovano potrdilo, da se je pazilo na predpise, vkrenjene zgoraj pod št. 1.—4.

XXXIX.

Stlačeni strelni bombaž s 15 in več odstotkov vode se odpravlja pod naslednimi pogoji:

1. Zadelati ga je trdno v vode ne propuščajóče trepžne, krepkostíne shranke. Te shranke morajo biti opravljene z razločnim napisom „Moker, stlačen strelni bombaž“. Kosmata teža enega tovorca ne smé presežati 90 *kg*.

2. Kot brzovozno blago se ne oddaja in ne odpravlja. Odpravljati se ne smé nikdar z vlaki za osebe, a z vlaki mešanci samó po takih progah, po katerih ne vozijo vlaki za blago.

3. Na voznem listu mora pošiljač, pod uradnim (policijskim ali notarskim) poverjenjem podpisa, pismeno potrditi, da je pošiljani strelni bombaž tak in tako zapakovan, da ustreza gori vkrenjenim določilom.

4. Strelni bombaž se smé naložiti v isti voz samó s takim blagom, ki se ne vname lahkó.

5. Patrone za ročno strelno orožje, stvari za umetalni ogenj, vžigalne vrvce in vžigala spravljati v isti voz sè strelnim bombažem, je prepovedano.

6. V ostalem se sméjo pod št. XXXVI. tega domenka navedene stvari, če se pazi na posebne za té predpisane pogoje, odpravljati v istem vozu sè strelnim bombažem, ako bode strelni bombaž razkladati ob istem času s temi stvarmi in ako shranke strelnega bombaža niso opravljene sè železnimi vezmi.

7. V prevažanje strelnega bombaža rabljene odprte vozove je opraviti z odejami.

XL.

(1) Strelni bombaž v kosmuljah in kolo-dijeva volna se vzprejemata v odpravo, ako imata vsaj 35 odstotkov vode, v neprodušnih posodah, ki so trdno zapakovane v trpežne lesene zaboje.

(2) Na voznem listu mora biti z uradno (po policiji ali po notarji) povérjenima podpisoma pošiljača in železnici znanega kemika potrjeno, da je blago tako in takó zapakovano, kakor ustreza zgorenjim predpisom.

(3) Ako imajo té tvarine menj odstotkov vode, uporabljajo se o njih predpisi, podani pod št. XXXVI., številko 4.

XLI.

Pokalni bomboni se pripuščajo v prevoz, če jih po 6 do 12 leži v kartonih, kateri so potem skupaj vloženi v lesene zaboje.

XLII.

Bengalski šelakovi preparati brez zapalnika (plamenske knjige, salonske sveče, baklje, zabavni klinčki, svetilni drogi, bengalske žveplenke in enake reči) se morajo v shranke iz močne železne pločevine ali iz trdnospojenega lesú, ki niso večje od 1·2 kubičnega metra, zapakovati skrbno in takó, da se popolnoma izpolni prostor shranek. Lesene shranke je od zunaj oznamovati, kaj imajo v sebi.

XLIII.

Zapalni (strelni) traki in listki (*amorces*) so zavezani naslednim določilom:

1. Vlagati jih je po 100 kroglic (pilul) največ — katere vse skup ne smejo imeti čez 0·75 g zapalne mase — v škatle iz lepenke (kartona). Po 12 škatel največ je povzeti v en zvitek in po 12 zvitkov največ je povezati v en trden zveženj ali paket s papirnatim ovitkom.

2. Pakete je vdevati same, brez pridanega drugega predmeta v shranke iz trdne železne pločevine ali v prav trdne lesene zaboje, a one kakor ti naj ne bodo čez 1·2 kubičnega metra veliki, in vlagajo naj se zvežnji takó, da bode med stenami shranke in med vloženiimi stvarmi najmenj 30 mm prostora, z žagovino, slamo, tuljem, ali podobno tvarino napolnjenega, takó, da se paketi tudi, kadar se pretresejo, ne morejo geniti ali premakniti.

3. Shranke morajo na sebi nositi poved vsebine in poleg te še razločno oznamenilo pošiljača in fabrike.

4. Vsaki pošiljatvi mora biti priloženo potrdilo, izdano po fabrikantu in železnici znanem kemiku o tem, da so bili zgoraj pod. št. 1. do 3. dani predpisi izpolnjeni.

XLIV.

Pokalni bobki se odpravljajo pod naslednimi pogoji:

1. Pokalne bobke je po 1000 zrn največ, katera vsa vkupe ne smejo v sebi imeti čez 0·5 g pokalnega srebra, vdevati med žagovino v škatle iz lepenke (kartona), ki so ovite s papirjem.

2. Škatle je vlagati v shranke iz močne železne pločevine, ali v trdne lesene zaboje, ki ene kakor druge nimajo čez 0·5 kubičnega metra prostornine, in brez priloženih drugih predmetov takó, da bode med stenami shranke in njeno vsebino še najmanj 30 mm prostora, z žagovino, slamo, tuljem ali podobno tvarino napolnjenega, da se torej tudi pri stresanju škatle ne morejo geniti ali premakniti.

3. Shranke morajo na sebi imeti razločno povedano ime pošiljača in fabrike in pa oznamenilo vsebine.

4. Vsaki pošiljatvi mora biti priloženo potrdilo, izdano po fabrikantu in železnici znanem kemiku o tem, da se je pazilo na zgorenje, pod št. 1. do 3. stoječe predpise.

XLV.

Plinasta ogljenčeva kislina in rudniški plin se jemljo v prevoz samo tedaj, kadar njih tlak ne presega 20 atmosfêr, in kadar se oddajajo v posodah iz varjenega železa, plavljenega železa ali litega jekla, katere so ob uradni preskušnji, opravljeni v enem letu pred oddajo, brez stalne premene v obliki prebile najmenj poldrugikrat toliko onega tlaka, pod katerim je ogljenčeva kislina ali rudniški plin pri oddaji. Vsaka posoda mora imeti odprtino, skozi katero se more ogledati notranje ostenje, potem varstveno zaklopnico, pipo za odcejanje vode, zaklopnico za polnjenje, oziroma odcejanje, in pa manometer, in vsako leto se mora uradno preskusiti, če je dobra. Uradna zabeležba, na lahko vidnem mestu na posodi, naj razločno kaže, kedaj in na kateri tlak je bila preskušena. V voznem listu je povedati, da tlak oddane ogljenčeve kisline ali rudniškega plina tudi ob toploti do 40 stopinj Celzijevih ne more iti čez tlak 20 atmosfêr. Pošiljač joča postaja je dolžna, prepričati se, da se je pazilo na zgorenje predpise, sosebno pa, primerjajoč manometrovo stanje s preskusnim zapiskom, na to, da so se posode gledé tlakú zadostno preskusile.

XLVI.

Teškoči plini — ogljenčeva kislina, duščev okisec, amonijak, klor, vode čista žveplasta kislina in klorovoogljenev okis (fosgen) — zavezani so nastopnim določilom:

1. Te tvarine se sméjo oddajati v odpravo samó v shrankah iz varjenega železa, plavljenega železa ali litega jekla, klorovoogljenev okis (fosgen) poleg tega tudi v bakrenih shrankah. Shranke so:

a) ob uradni preiskavi, katero je ponavljati za ogljenčevo kislino, duščev okisec in amonijak vsaka tri leta, za klor, žveplasto kislino in klorovoogljenev okis pa vsako leto, morale prebiti notranji tlak, čegar višina je natančneje povedana pod št. 2., ne da bi kazale stalne izpremembe svoje oblike in kake zmanjšane gostosti;

b) one morajo nositi na lahko vidnem mestu nameščeno zabeležbo, ki kaže težo prazne shranke, vstevši zaklopnico z varnostno kapico ali zaporec, in pa pripustno napolnitev v kilogramih po méri določil, danih pod št. 2., in pa dan, katerega se je opravila poslednja preskušnja tlakú;

c) (1) one morajo v obrambo zaklopníc imeti kape, iz iste tvarine kakor shranke narejene in na nje krepko navite.

(2) Pri bakrenih posodah za pošiljatve klorovoogljenevega okisa (fosgena) je moči vendar uporabljati tudi varnostne kape iz kovanega železa.

(3) Shranke morajo imeti pripravo, ki zabranjuje njih takanje.

(4) Nadalje se sméjo shranke za klorovoogljenev okis (fosgen) zapirati namesto sè zaklopnícami tudi z uvitimi zaporci brez varnostne kape. Ti zaporci morajo zapirati také tesno, da ni moči po duhu zavohati, kaj je v posodi.

2. Notranji tlak, katerega je uporabljati pri vsaki preskušnji shranek, in največa pripustna napolnitev znašata:

a) za ogljenčevo kislino in duščev okisec: 250 atmosfér in 1 kg tekočine na vsakih 1·34 litra prostornine dotične shranke. Tako ne smé na primer shranka, ki drži 13·40 litra vode, obsegati več kakor 10 kg tekoče ogljenčeve kisline ali duščevega okisca;

b) za amonijak: 100 atmosfér in 1 kg tekočine na vsakih 1·86 litra prostornine shranke;

c) za klor: 50 atmosfér in 1 kg tekočine na vsakih 0·9 litra prostornine.

d) Za žveplasto kislino in klorovoogljenev okis (fosgen): 30 atmosfér in 1 kg tekočine na vsakih 0·8 litra prostornine.

3. S teškočimi plini napolnjene shranke se ne smejo metati in ne puščati, da bi jih ogrevali solnčni žarki ali pa gorkota od peči.

4. V odpravo je uporabljati samo pokrito narejene vozove ali pa nalašč za tó narejene kotlovske vozove, kateri morajo biti obdani po vrhu z leseno omaro.

XLVII.

Klorometilj se vozi samó v močnih, neprodušnih posodah iz kovine in na odprtih vozéh. V mesecih od aprila vstevši do oktobra naj se take pošiljatve ob pošiljačevih stroških pokrijejo z odejami.

XLVIII.

Fosforjev triklorid, fosforjev oksiklorid in acetilov klorid se sméjo odpravljati samo:

ali

1. V posodah iz svinca ali bakra (kotlovine), katere so popolnoma goste in imajo dobro zaporo;

ali pa

2. v posodah iz stekla; a v tem slučaju samo, ako se pazi na te-le predpise:

a) Za odpravo se sméjo rabiti samo debelosténe steklenice, ki so zaprte z dobro vbrúšenimi steklenimi zamaški. Steklene zamaške je obiliti s parafinom; tudi je v obrambo té zakleje čez steklenično grlo privezati klobuk iz pergamenskega papirja.

b) Steklenice je, če imajo nad 2 kg vsebine, vložiti v kovinske, z roči opravljene shranke in jih tako posaditi vanje, da so 30 mm daleč od stén; vmesne prostore je s posušeno prstjo infuzorijev popolnoma pomašiti také, da se steklenice nikakor ne morejo geniti.

c) Steklenice z vsebino do 2 kg se pripuščajo v odpravo tudi v močnih, z roči opravljenih lesenih zabojih, kateri so z vmesnimi stenami razdeljeni v toliko oddelkov, kolikor se pošilja steklenic. V en zaboj se ne smé vložiti

več kakor štiri steklenice. Steklenice je vposajati tako, da so 30 mm daleč od stén, vmesne prostore (presledke) pa je s posušeno prstjo infuzorijev popolnoma pomašiti takó, da se steklenice nikakor ne morejo geniti.

- d) Na pokrovu pod b) in c) omenjenih shranek je razen póvedi o vsebini namestiti tudi stekleno znamenje.

XLIX.

Fosforjev pentaklorid (fosforjev superklorid) je zavezan predpisom, danim pod XLVIII., s to mero, da je pod 2. b) zapovedano pakovanje potrebno še le pri steklenicah, ki imajo nad 5 kg vsebine. Pri steklenicah z vsebino do 5 kg zadostuje pakovanje po 2. c).

L.

(1) Vodénčev superoksid je oddajati v posodah, ki niso neprodušno zaprte, in odpravlja se samó v pokrito narejenih ali v odprtih vozovih z odejno zaporo.

(2) Če se ta tvarina pošilja v balonih, steklenicah ali vrčih, morajo biti shranke dobro zapakovane in vložene v posebne, z roči opravljene močne zaboje ali koše.

LI.

Preparati, kateri so narejeni iz trpentinovega olja ali špírita z ene strani, in smole z druge strani, kakor so špiritovi laki in sikativi, zavezani so nastopnim predpisom:

1. (1) Ako se ti preparati pošiljajo v balonih, steklenicah ali vrčih, morajo biti shranke tesno zaprte, dobro zapakovane in vložene v posebne, s pripravnimi roči opravljene posode ali pletene košare.

(2) Ako se pošiljajo v kovinskih, lesenih ali v shrankah iz gume, morajo imeti shranke popolnoma tesne in dobre zapore.

2. Iz trpentinovega olja in smole narejeni, smrdeči preparati se sméjo voziti samó v odprtih vozovih.

3. Kar se tiče pakovanja vkupe z drugimi predmeti, primerjaj dodatno določilo k št. XXXV. priloge 1. k bérnskemu dogovoru.

LII.

(1) Pomaščene železne in jeklene treske (treske od vrtenja, vrtanja i. e.) in ostanke od

redukcije nitrobenzola iz anilinovih fabrik se odpravljajo, če se ne oddajajo vloženi v neprodušno zaprte posode iz močne železne pločevine, samó v železnih vozovih s pokrovi ali pa pod odejno zaporo.

(2) Iz voznega lista mora biti razvidno, ali so železne in jeklene treske pomaščene ali ne, ker sicer se ravna ž njimi kakor s pomaščenimi.

LIII.

V masti ali v olji napojen papir in tuleci iz takega papirja se odpravljajo samó v zaprto narejenih ali v odprtih vozovih z odejno zaporo.

LIV.

Za prevažanje navadne solitarjeve kisline in hudičevega olja veljajo pod št. XV. dani predpisi. Poleg tega se uporabljajo, ako se té stvari dajejo na železnico v steklenih balonih, steklenicah ali vrčih, tudi še nasledna določila:

1. Za ovoj balonov, steklenic ali vrčev v posodah ali pletenicah rabljene snovi, kakor so slama, senó i. t., morajo biti tako močno napojene s klorokalcijevo raztopino, da se ne vnemó, če se jih naravnost dotakne plamen. Namesto klorokalcijeve raztopine se more rabiti za napajanje tudi raztopina žveplenokislega natrija, klorovega natrija, klorovega magnezija, žveplenokislega magnezija ali železnega klorovca.

2. Pri nakladanji in razkladanji se posode ne smejo voziti na vozičkih, tudi ne nositi na plečih ali na hrbtu, ampak samo za roče, s katerimi so opravljene.

3. Posode ali pletenice naj se ob stenah železniškega voza in pa med seboj pritrdijo z vrvmi. Nakladati se ne smejo eno na drugo, ampak samo ena poleg druge.

LV.

Gnoj iz hlevov, in druge fekalije in tvarine iz latrin se jemljó v prevoz samo na cele vozí in pod naslednimi nadaljnimi pogoji:

1. Nakladanje in razkladanje naj opravljata pošiljač in prejemnik, katerih dolžnost je tudi, dotična mesta, kjer se to dela, osnažiti po ukazilu dotične uprave.

2. Upravi pristoji določiti, o katerem času in do kedaj se mora nakladanje ali razkladanje opraviti,

kedaj se mora roba pripeljati in odpeljati, in s katerim vlakom se ima voziti.

3. Suh gnoj iz hleva, gol (v nič ne spravljen) se vozi v odprtih vozeh, pokritih s pogrinjali, ki jih mora pošiljač dobaviti.

4. Druge fekalije in latrinske tvarine — če ni posebnih naprav za njih vožnjo — smejo se voziti samo v prav trdnih, gosto zaprtih posodah in na odprtih vozeh. Vsekakor je narediti, da ne more nič tvarine ali tekočine iz posod cureti ali teči, in da se smrad kar je moči ubrani. Na le-to je tudi misliti pri načinu nakladanja in razkladanja.

5. Z drugim blagom vkupe se ta roba ne sme nakladati.

6. Železnica smé zahtevati, da se voznina plača naprej pri oddajanji.

7. Stroški kake potrebne razkužbe zadenejo pošiljača, oziroma prejemnika.

LVI.

Sveža sirišča (sveži telečji želodci) se prevzemajo v odpravo samó, ako so zapakovana v shranke, ne propuščajóče vode, in z nastopnimi pogoji:

1. Osvažena morajo biti od vseh ostankov jedí in takó osoljena, da se za vsako sirišče (vsak želodec) porabi 15—20 gramov kuhinjske soli.

2. Pri zapakovanji je na dno posode in pa na najvišó plast sirišča potrositi 1 *cm* visoko plast soli.

3. V voznem listu mora pošiljač potrditi, da je pazil na predpise pod št. 1. in 2.

4. Železnica more zahtevati, da se voznina plača naprej pri oddajanji.

5. Stroški kake potrebne razkužbe zadenejo pošiljača, oziroma prejemnika.

Spredaj stoječi domenek stopi v moč s 1. dném januarja 1893. l.

Bacquehem s. r.